

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie **J.P.**
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 13 listopada 2024 r.,
skargi prokuratora
na wyroku Sądu Okręgowego w Płocku
z 26 czerwca 2024 r., sygn. akt V Ka 263/24
uchylający wyrok Sądu Rejonowego w Ciechanowie
z 16 stycznia 2024 r., sygn. akt II K 15/23
i przekazujący sprawę do ponownego rozpoznania

postanowił:

- 1. oddalić skargę;**
- 2. kosztami postępowania skargowego obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 16 stycznia 2024 r. Sąd Rejonowy w Ciechanowie w sprawie o sygn. akt II K 15/23 uznał J.P. winną czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i wymierzył jej karę jednego roku pozbawienia wolności, której wykonanie zawiesił na okres 3 lat tytułem próby.

Na podstawie art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 4 k.k. orzekł wobec oskarżonej karę grzywny w wysokości 150 zł stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł.

Apelację od wyroku złożył obrońca oskarżonej, zarzucając rozstrzygnięciu naruszenie prawa materialnego tj. art. 286 § 1 k.k., błąd w ustaleniach faktycznych oraz naruszenie przepisów postępowania, mających wpływ na treść orzeczenia tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. Obrońca wniósł o uniewinnienie oskarżonej, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie.

Wyrokiem z 26 czerwca 2024 r., sygn. akt V Ka 263/24, Sąd Okręgowy w Płocku uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie do ponownego rozpoznania.

Skargę na ten wyrok wniósł prokurator i zarzucił rozstrzygnięciu: rażącą obrazę prawa na skutek błędnego uznania, że zachodzi jedna z podstaw wymienionych w art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k. w postaci konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, w sytuacji gdy wskazane przez sąd odwoławczy dowody w postaci informacji o danych posiadacza rachunku bankowego, a także nadesłanie historii tego rachunku i informacji o sposobie weryfikacji klienta, informacji o posiadaniu adresu e-mail [...].@gmail.com powinien być przeprowadzony przez sąd odwoławczy i nie skutkuje ponownym przeprowadzeniem przewodu sądowego w całości. Stawiając powyższy zarzut, prokurator wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie jest zasadna i jako taka podlegała oddaleniu.

Na podstawie art. 539 a § 3 k.p.k. skarga od wyroku sądu odwoławczego uchylającego wyrok sądu pierwszej instancji przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania może być wniesiona wyłącznie z powodu naruszenia art. 437 k.p.k. lub z powodu uchybień określonych w art. 439 § 1 k.p.k. Kognicja Sądu Najwyższego w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi obejmuje badanie czy w danej sprawie, na etapie postępowania przed sądem pierwszej lub drugiej instancji, zachodzi bezwzględna przyczyna odwoławcza (art. 439 § 1 k.p.k.) albo czy sąd odwoławczy zasadnie uznał, że ma miejsce wypadek wskazany w art. 454 k.p.k. czy też konieczne jest przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.

Autor skargi wywodzi, iż sąd odwoławczy błędnie przyjął, iż w sprawie zachodzi konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, w sytuacji, gdy w sprawie nie ziściła się żadna z przesłanek wydania wyroku o charakterze kasatoryjnym. Z tym stanowiskiem nie sposób się jednak zgodzić. Z treści uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego wynika bowiem, że podstawą wydania wyroku kasatoryjnego były liczne uchybienia sądu I instancji w toku postępowania dowodowego, przede wszystkim w zakresie oceny zeznań pokrzywdzonego, wyjaśnień oskarżonej. Sąd odwoławczy wskazał również, iż sąd I instancji całkowicie pominął dowód z wiadomości przesyłanych pomiędzy oskarżoną, a pokrzywdzonym za pomocą komunikatora M., a także zaniechał wyjaśnienia kwestii własności adresu e-mail, który został podany podczas zawierania mowy na zakup mebli.

Odwołując się do poglądów doktryny, wskazać należy, iż konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości, o której mowa w art. 437 § 2 zdanie drugie *in fine* k.p.k., jako powód uchylenia przez sąd odwoławczy zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, zachodzi wówczas, gdy orzekający sąd pierwszej instancji naruszył przepisy prawa procesowego, co skutkowało, w realiach sprawy, nierzetelnością prowadzonego postępowania sądowego, uzasadniającą potrzebę powtórzenia (przeprowadzenia na nowo) wszystkich czynności procesowych składających się na przewód sądowy w sądzie pierwszej instancji (*tak : Uchwała SN z 22.05.2019 r., I KZP 3/19, OSNKW 2019, nr 6, poz. 31*). Dokładnie taka sytuacja ma miejsce w przedmiotowej sprawie, co wprost wynika z pisemnych motywów rozstrzygnięcia.

W konsekwencji uznać należało, że nie doszło do obrazy powołanych w skardze przepisów, wobec czego - nie znajdując również podstaw do orzekania poza granicami skargi - Sąd Najwyższy orzekł o jej oddaleniu (art. 539e § 2 k.p.k.), obciążając kosztami postępowania skargowego Skarb Państwa.

WB.

